

Per crear opinió

PRESENTACIÓ
30 D'OCTUBRE

a les 20 h, a la sala d'actes de la Casa de Cultura de Sant Cugat (al costat del Claustre del Monestir)

Presentació de la Plataforma pel Dret a Decidir (PDD) i de la campanya 'Decidim Decidir', amb la presència de Gerard Fernández, portaveu de la PDD, i Pilar Dellunde, professora de la Universitat Autònoma de Barcelona.

JOSEP MARIA VALLÈS
EDITOR D'OPINIÓ

Telèfon de contacte: 93 674 86 61
jm.valles@premsalocal.com

José Antonio Lavado. Empresa

La responsabilitat social com a atribut

Les iniciatives en l'àmbit de la responsabilitat social de l'empresa (RSE) continuen avançant gradualment. La nova realitat mundial i els reptes plantejats pels canvis tecnològics, demogràfics, mediambientals i socials estan fent que les empreses capdavanteres, ja siguin grans, petites o mitjanes, incorporin les dimensions mediambientals i socials en la manera de fer empresa, conscients de l'impacte en la seva competitivitat, reputació i supervivència. Però l'enfocament de responsabilitat social, més enllà d'una exigència aïllada al món empresarial, s'està convertint en una aposta territorial en què el treball conjunt entre els agents econòmics, l'Administració pública i els agents socials estan aconseguint sinergies que en multipliquen l'impacte positiu, aportant al territori en el seu conjunt alts nivells de qualitat de vida per als seus ciutadans, equilibri social i competitivitat empresarial. En aquest sentit, des de fa algun temps, a Sant Cugat estan confluint la sensibilitat i les iniciatives dels diferents agents i grups d'interès

per impulsar conjuntament un model que contribueixi a un desenvolupament econòmic, mediambiental i social més sostenible –localment i globalment. D'una banda, és coneguda la voluntat de l'Associació Empresarial Sant Cugat (AESC) per impulsar el model de responsabilitat social com un atribut diferencial de competitivitat i d'excel·lència de les empreses ubicades a Sant Cugat del Vallès. En aquest sentit, l'AESC ha portat a terme diverses trobades amb representants del consistori municipals, de les quals es desprèn una clara vocació del conjunt de les forces polítiques de donar suport a iniciatives que es puguin impulsar a curt termini en aquesta línia.

De l'altra, des de l'Administració local s'estan tirant endavant diversos projectes que s'emmarquen en una filosofia de territori socialment responsable, com ara les actuacions que s'estan desenvolupant en el marc del Pla Director de l'Agenda 21 Local, o les accions derivades del Pla Estratègic Econòmic i d'Ocupació de Sant Cugat del Vallès en els seus diferents àmbits: desenvolupament empresarial, comerç local, mobilitat, formació professional i inserció sociolaboral.

D'altra banda, l'enorme tradició de Sant Cugat pel que fa al seu teixit associatiu com a impulsor de transformacions socials actua com a garant del principi de participació, diàleg i consens propi d'un enfocament de sostenibilitat i de responsabilitat social al territori.

Hi ha altres iniciatives territorials que també presenten una gran consistència amb els plantejaments esmentats, com l'aposta per la innovació i la creativitat representada en el projecte Creapolis-Esade, la candidatura per aconseguir la seu de l'Institut Europeu de la Tecnologia o el treball territorial fet conjuntament amb Rubí i Cerdanyola per atreure inversió empresarial a través del projecte VIT – Vallès Innovation Triangle.

Entre tots plegats podem fer que Sant Cugat sigui, en el seu moment, una referència de competitivitat i lideratge d'un model empresarial i territorial associat a la innovació, la creativitat, l'excel·lència, el desenvolupament sostenible i la responsabilitat social. Les llavors estan posades, ara només ens cal anar fent camí. ●

SOCI-DIRECTOR DE BIDEA I MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ EMPRESARIAL SANT CUGAT (AESC)
Jose.lavado@bideaconsultores.com

L'horitzó

VÍCTOR ALEXANDRE
www.victorialexandre.cat

La mirada noble de Pep Codó

Sempre m'ha admirat la immensa força que té l'obra de Pep Codó. Mai no em canso de mirar-la. Per això em sembla un encert que la galeria Canals, de l'avinguda de Cerdanyola, celebri els seus vint-i-un anys d'història amb una exposició de Codó titulada Germinacions i homenajes, que sintetitza els dos darrers anys de l'obra d'aquest escultor singular en qui Ramon Barnils hi veia l'empremta dels clàssics, però també la d'un narrador en tres dimensions de les formacions i de les transformacions pròpies del seu temps. Fins al 30 de novembre encara hi ha temps de veure aquest recull que recomano afectuosament als lectors i que ha estat comisariat pel crític d'art Arnau Puig, fundador, amb Antoni Tàpies, Modest Cuixart, Joan Ponç, Joan Brossa i Joan Josep Tharrats, del grup Dau al Set (1948-1952).

Les pedres demanen comprensió per la seva identitat; si això succeeix, elles mateixes t'indiquen el camí o...

Exquisida, també, la filosofia de Codó quan diu que "les pedres demanen comprensió per la seva identitat; si això succeeix, elles mateixes t'indiquen el camí o els camins que cal seguir i, a continuació, l'escultor pot iniciar el mètode per interpretar-les, respectant aquesta identitat". Aconsello al lector que llegeixi dos cops aquesta frase, perquè, més enllà de la seva bellesa, només pot ser dita per algú de pensament íntegre i de mirada noble que sap ser respectuós amb la història que bateja en cadascun dels elements a través dels quals s'expressa. No es tracta, per tant, de vèncer la resistència de la pedra, sinó d'incorporar allò del que és portadora a l'escultura final.

Em dol, això sí, que l'obra de Pep Codó no sigui més coneguda internacionalment. És cert que hi ha peces seves escampades arreu del món i que Sant Cugat, la seva ciutat natal, no li ha tombat l'esquena, però encara no té el reconeixement que en justícia es mereix. Aneu a la Canals, ompliu aquest buit i delecteu-vos. ●

el faristol

LLUÍS CALVO, MARTÍ OLAYA,
DOLORS VILARASAU
VEÏNS DE COLL FAVÀ

Coll Favà: el barri dels poetes

Els qui vivim a Coll Favà potser ni ens n'adonem, però en silenci, humilment, com en el vers de Salvador Espriu, estimem el barri. Un barri que, tanmateix, no té història. No hi ha avis que hi haguessin viscut ni pares i mares que s'hi haguessin conegut de joves (un somriure a la fines-

tra, un vano i un ram per la Festa Major o la frisança dolça dels dits entre els dits de l'altra en encetar la dansa que sovint acaba en un dos i un tres). El barri no tenia cases, ni veïns, ni festa grossa, ni un mal aplec anyal per a la trobada festiva; perquè eren camps de blat, i vinyes, i horts i arbres fruiters. Eren oratges frescals en les nits càlides d'estiu, que ara i adés de tot temps escampen la boira.

Coll Favà és l'eixample de Sant Cugat; quadrícula perfecta de carrers i cases que en una dotzeneta d'anys han aplegat uns milers de nous santcugatencs empetats com per art de màgia en l'arbre arrelat dels veïns de tota la vida. Oidà! Quin bé de Déu de verdor! I quin formiguer de criatures, els diumenges, amunt i avall del passeig! I els poetes de Coll Favà, trette, designats un dia per donar nom a tal o

qual carrer, són trobadors de les muses en romànic nostrat; però de diferents temps, de diferents escoles i de diferents tarannàs. No els relaciona cap llei cronològica, ni de qualitat, ni tan sols de correlació alfabètica. En conjunt, són poetes ni millors ni pitjors que tants d'altres, però són els nostres, els de Coll Favà. D'ara endavant, els coneixerem més bé. I els nois i les noies, quan en sentin parlar, diran amb orgull: "és el poeta del meu carrer". I qui sap si un dia trencaran el seu silenci humil i en recitaran un poema. Potser quan arribi Nadal, en alçar-se de taula.

Coll Favà és un barri sense història i no té campanes per repicar. Però els poetes hi prenen vida i, per bé que en cants dispersos, harmonitzen i afinen, amb clams acordats, el pregó de la seva festa. ●